בפוקי דומרה -Lesson Ten

יָּנְשַׁבָּחָדָ וּנְרוֹמֲטָדְ וּנְגַדְּלָדְ וְנַסְלִיכָדְ וְנַוֹּכִּיר אֶת שִׁיְּדְ בַּלְבֵּנוּ אֱלֹהַינוּ יָחִיר חַי הָעוֹלָסִים בֶּלֶדְ סְשְׁבַּח וּבְפוֹאַר־ ְעַרֵיעַר שְׁסְדְּ בַּנְּרוֹלְ בָּרוֹדְ אַתָּה יַיָּ סְלֵדְ סְשְׁבַּח וּבְּלַלְ בַּתּוּשְׁבַּחוֹת :

עור יְהַלְּלוּךְ סָלָה אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁבָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁבָּלָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁבָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁבָּלָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁבָּלָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁבָּלָת לְבִּלְּנוֹים יֻיִּעְלְהַשְׁבַּיִם בְּרֵוֹיוֹ יִיְ שִׁסְּבְּלְעוֹלְם יְיִבְּלְרוֹיְם בְּעִוֹלְם יִבְּלְרוֹיִם בְּעִוֹלְם יִבְּלְרוֹיִם בְּעִוֹלְם יִבְּלְרוֹיִם בְּעִוֹלְם יִבְּלְרוֹיִם בְּעִוֹלְם יִבְּלְרוֹיִם בְּעִוֹלְם יִבְּלְרוֹיִם בְּעִרוּ בְּבָּלְ טְּטְלְה יִיְשְׁבְּיוֹ בְּעִוֹלְם יִיְשְׁבִייִּ הָשְׁבְּוֹיִם יְיִבְּלְּרוֹיִם יִּבְּלְּרוֹיִם בְּעִוֹלְם יִּשְׁבָּוֹרוֹ יְיִי בִּיִּבְּלְּבְּיִי יְשְׁבְּרוֹ נְנִים בְּעִוֹלְם יִשְׁבָּוֹים יִי בְּבְּרוֹ דְּבָרוּ וְיִבְּלְרוֹיִוֹ יְשְׁבְּרוֹ נְעִילְם יְיִשְׁבּוֹים יִי שָׁבְּרוֹ נְנִים בְּבְּיִם בְּבְּיִם בְּבְּיִם בְּבְּיִם בְּבְּיִם בְּיִבְּעוֹיִם בְּנִילְם יְעָבוֹים יִי בְּבְּרוֹי יִיִי שְׁבְּרוֹ נְיִיִּי בְּיִבְּעוֹ בְּבְּרוֹ בְּבָרוּ וְנִבְּיְ בְּבְּרוֹ בְּבְרוֹ בְבָּרוֹ בְּבְּרוֹ בְּבְרוֹ בְּבְּרוֹ בְּבְיִי שְׁבִייוֹ הְשְׁבְּיוֹ בְּבְּעוֹ בְּבְּבְּעוֹ בְּבְּבְּבְּעוֹ בְּבְּבְיִי בְּשִׁם בְּוְשְׁם בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּוֹ בְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְיִים בְּבִיוֹ בְּבְּעוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיִים בְּבְּבְּיוֹ בְּבְיִים בְּבְּבְיוֹ בְּעִי בְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיִי בְשִׁם בְּיִיבְיְם בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְיוֹבְ בְּבְּוֹבְיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּיוֹ בְּבְייִי בְשְׁבְּבִיי בְּעִבְּיוֹ בְּבְים בְּבְּבוֹ בְּבְיבִי בְּעִים בְּבְיוֹ בְּבְיבִיי בְּעִבְּבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיבִיי בְּעִבְּבְיוֹ בְּבְיבְיוֹ בְּבְיבְיבוּ בְּבְּבוֹים בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיבוּ בְּבְיוֹים בְּבִיוּ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבוּ בְּבְּבְּוֹ בְּבְבְּוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיבְיוֹ בְּבְבוּים בְּבְיבְּבְבוּיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְבְּוֹ בְּבְבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְיוֹ בְבְיבְים בְּבְּבְם בְּבְּבְוּבְבְיוֹים בְּבְי

Questions Presented:

- 1. Why did they not recite מזמור לתודה as part of סוקי דומרה on weekdays?
- 2. Why do they include three פסוקים that begin with the word: אשרי?

מזמור לתודה

Source 1

ספר שבולי הלקט ענין שבת סימן עו-מזמור לתודה יש מקומות שאומרים אותו בחול ולא בשבת ומצאתי טעם למנהגם בשם רבינו שלמה זצ"ל לפי שאין קרבן יחיד קרב בשבת ותודה קרבן יחיד היא והיא יכולה ליקרב בכל יום חוץ מן השבת. ובמקומנו מנהג לאומרו בשבת ולא בחול וכתב אחי ר' בנימין נר"ו הטעם לפי מנהגינו לפי שהשבת היא יום הודאה ובלשון הזה פתח אדם הראשון מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה' והלשון הזה משמע לשעבר ומשמע לעתיד לשעבר שאנו נותנין הודאה ושבחה למקום שהנחילנו יום הודאה כזה ולעתיד כדאיתא באגדה ר' פנחס ור' לוי ור' יוחנן בשם ר' מנחם דגליא לעתיד לבוא כל הקרבנות במלין וקרבן תודה אינו במל כל התפלות עתידות ליבטל ותפלת הודאה אינה בטילה וכן דוד הוא אומר עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך תודה לא נאמר אלא תודות במילה וקרבן תודה ובשבת היא יום מנוחה דוגמא לעתיד לבא.

Translation: There are places that recite the chapter of Tehillim that begins with the words: Mizmor L'Soda, on each weekday but not on Shabbos. I found that they base their practice on what Rashi wrote: no sacrifices of an individual were allowed to be offered on Shabbos in the Beis Hamikdash. The offering of thanks was deemed to be an individual sacrifice which could be offered on any weekday but not on Shabbos. In our community, it is our practice to recite the chapter of Tehillim that begins with the words: Mizmor L'Soda on Shabbos and not on weekdays. My brother R. Benjamin provided the following as the basis for that practice: Shabbos is a day of thanksgiving. Shabbos is considered a day of thanksgiving in line what Adom Ha'Rishon said in composing Tehillim chapter 92: Mizmor Shir L'Yom Ha'Shabbos. Tov L'Hodos Lashem, it is a good practice to acknowledge G-d. That wording can be interpreted as requiring that on Shabbos we should thank G-d for what has happened in the past and for what will occur in the future. Concerning the past we thank G-d for having given us such a day on which we can acknowledge G-d and concerning the future we learned in an Aggadah that R. Pinchas, R. Levy and R. Yochonon in the name of R. Menachem of Galia said: in the future all sacrifices will be discontinued but the offering of thanks will not be discontinued. In the future all prayers will be unnecessary but a prayer of thanks will still be required. So too King David said: I commit to fulfill whatever vows I have pronounced to bring sacrifices to You, G-d and any vows to bring thanksgiving sacrifices. In the verse, King David does not use the singular for thanksgiving but the plural. He meant to say thanksgiving and the sacrifices of thanksgiving. It is appropriate to express thanks on Shabbos because as a day of rest, Shabbos provides us a sample of what we will enjoy in the Next World.

יהי כבוד

Source 2

מסכתות קטנות מסכת סופרים פרק יה–הלכה א–אבל צריכין לומר אחר יהי כבוד, ה' מלך, ומזמור שירו לה', מדברי סופרים, ואחריו הודו לה' קראו בשמו, וששת המזמורים של כל יום; ואמר ר' יוסי יהא חלקי עם המתפללים בכל יום ששת המזמורים הללו. אמרו, למה הזכיר דוד במזמור הודו לה' קראו בשמו, כהנים לוים וישראלים (נוסח אחר: אברהם, יצחק ויעקב), להיות אומרים אותו בכל יום.

Translation: But it is necessary to recite every day after Yihei Kavod, Hashem Melech, Mizmor Shiru Lashem based on a Rabbinic tradition, then, Hodu Lashem Kiru Bishmo and then the six chapters of Tehillim of each day. R. Yossi said: may my lot be with those who recite these six chapters of Tehillim each day. It was said: why did King David mention in the chapter of Tehillim that begins: Hodu Lashem Kiru Bishmo all three types of Jews; Kohanim, Leviim and Yisraelim (another version: Avrohom, Yitzchok and Yaakov)? So that this chapter of Tehillim would be said every day.

הלל יומי

יהי כבוד ה' לעולם, ישמח ה' במעשיו. יהי שם ה' מברך, מעתה ועד עולם. ממזרח שמש עד מבואו, מהלל שם ה'. רם על כל גוים ה', על השמים כבודו.

הלל המצרי

הללויה, הללו עברי ה', הללו את שם ה'. יהי שם ה' מברך, מעתה ועד עולם. ממזרח שמש עד מבואו, מהלל שם ה'. רם על כל גוים ה', על השמים כבודו.

Source 3

סידור צלותא דאברהם– עמק ברכה–שהקדים לפניהם (הלל יומי) פסוק יהי כבוד שהוא כעין התחלה ורשות להשבחות הבאים כי כך רצונו ית"ש שהוא שמח במעשיו וזהו כבודו שנאמר לפניו שירות ותשבחות ונזכיר מעשיו המופלאים.

Translation: The placement of the verse of Yehei Kavod was meant to serve as an introduction to Hallel Yomi. It is the means by which we seek permission to recite verses of song and praise. The verse of Yehie Kavod expresses G-d's desire that his creations heap praise upon Him. By reciting verses of song and praise and referring to G-d's great accomplishments, we honor G-d.

ונהגו לוכר בתחילת הרהלה אשרי יושבי ביחך לפי כה כשנינו חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת וכתפללין ופירו אשרי יושבי בחיך השוהין בביחך ככו ותסבו בקרש בשם רשי זלי עוד הוסיפו אשרי העם שכנה לו אשרי העם וכו כתב רבי בניכן שדמג פעסים אשרי בניב ג'פעטים שאופרים התחהלה לחד בכל יום לאשר הוריז בה לאפרם ונכוף ניצגו לוכר בגדע נברך יהופו בשם רשי זל לפי שפלוהלה לחד עד פוף הפפר הללויה רש פרקא ופוף פרקא חץ מתהלה לחד לפיבן תקנו לופר ואתצונברך שידה גם בוה הללויה ולאיכעו בו ו

לָרָיִר אַרוֹפִיפְד אֵלהַי הַכֶּלֶךְ וַאַבָּרְכָה שְׁכְּדְ לְעוּלָם יָעֵר · בְּכָל יוֹם אֲבָרַכֶּךְ וַאֲהַלְלָה שִׁכְּדְ לְעוּלָם וָעֵר ·

תְּהַלָּה

Translation: It became the practice to recite the verse: Ashrei Yoshvei Bei'Secha, happy are those who sit in Your house, as an introduction to Tehillim Chapter 145, to recall the acts of the early righteous Jews who would spend an hour in synagogue preparing to pray. The verse is interpreted to mean happy are those who sit in Your house as in the verse: and they sat in holiness-that is the explanation of Rashi. They also added a second verse that begins with the word: Ashrei Ha'Om Sh'Kocha Lo. R. Binyamin wrote that we recite the word Ashrei three times because of the rule that those who are careful, recite chapter 145 of Tehillim three times a day. After reaching the end of Chapter 145 of Tehillim, we add a line of V'Anachnu Nivarech, etc. because every subsequent chapter of Tehillim begins and ends with the word: Hallelu'ka. In order that people would not become confused in reciting this series of chapters, they end Chapter 145 with the word: Hallelu'ka, as well.

Source 4

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ד' עמ' ב'-אמר רבי אלעזר אמר רבי אבינא: כל האומר תהלה לדוד בכל יום שלש פעמים – מובמח לו שהוא בן העולם הבא. מאי מעמא? אילימא משום דאתיא באל"ף בי"ת – נימא אשרי תמימי דרך דאתיא בתמניא אפין! אלא משום דאית ביה פותח את ידך – נימא הלל הגדול דכתיב ביה: נתן לחם לכל בשר! – אלא: משום דאית ביה תרתי. אמר רבי יוחנן: מפני מה לא נאמר נו"ן באשרי? – מפני שיש בה מפלתן של שונאי ישראל, דכתיב: נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל. במערבא מתרצי לה הכי: נפלה ולא תוסיף לנפול עוד, קום בתולת ישראל. אמר רב נחמן בר יצחק: אפילו הכי חזר דוד וסמכן ברוח הקדש, שנאמר סומך ה' לכל הנפלים.

Translation: R. Eleazar b. Abina says: Whoever recites Psalm 145, Praise of David, three times daily, is sure to inherit the world to come. W hat is the reason? Is it because it has an alphabetical arrangement? Then let him recite, Psalm 119, Happy are they that are upright in the way, which has an eightfold alphabetical arrangement. No, it is because it contains the verse, You open Your hand and satisfy every living thing with favour? If that be the case, then let him recite the Great Hallel, Psalm 136, where it is written: Who gives food to all flesh! Rather, the reason is because it contains both. R. Johanan says: Why is there no nun in Ashrei? Because the verse that describes the fall of Israel's enemies begins with a Nun. For it is written Amos 5,2): Fallen is the virgin of Israel, she shall no more rise. (In the West this verse is thus interpreted: She is fallen, but she shall no more fall. Rise, O virgin of Israel). R. Nahman b. Isaac says: Even so, David refers to it by inspiration and promises them an uplifting. For it is written: The Lord upholds all that fall.

Source 5

Paris, Bibliotheque Nationale, Heb. 6711

ל ששר בר אביטו כל האומר ימולה לוד בכל יום מובטח לן שהוא בן העולם הבא יאיי טעמא אילה משום ראתניא באלף ביתי נימן אשרי תמימו דרך ראתניא ואי משום רכי ביה פונח את ידיך של חלל מנדול דכי ביה נותן להם לבלבשר של משום דכי בה פונח את ידיך של חלל חלך לכי ביה נותן להם לבלבשר של משום דכי בה פינה את היחן מפני מה לא מאור ען בימולה לדור מפני לשטמרה בו תרה לשופיאן של שרש בעים אחרי של נפלח לא תנוסיף קום במולה ישרא . אות רב נימון בר יצחר אעבו חור דור ומומן ברוח הקורש של פומך

Source 6
Hebrew Wikipedia-Ashrei

בתרגום השבעים מופיע פסוק באות נ', ונוסחו (בתרגום מיוונית): "נאמן ה' בדבריו וחסיד בכל מעשיו". עם חשיפת מגילות קומראן התגלה באחת המגילות פסוק זה בעברית, ושם נכתב "נאמן א–לוהים בדבריו וחסיד בכל מעשיו". פרופ' דוד פלוסר שיער כי רגליים לדבר שאין זה הפסוק המקורי (שנשמט מאוחר יותר) כי אם תוספת שבאה להשלים את האלפבית, וזאת משום שבשונה מכלל המזמור שבו משתמשים בשם המפורש "י–ה–ו–ה", פסוק זה עושה שימוש בשם "א–לוהים" דווקא.

Translation: In the Septugiant, a verse that begins with the letter "Nun" appears in Psalm 145. Its wording is as follows: G-d is trustworthy in His ways and is righteous in all that He does. Thanks to the availability of the Dead Sea scrolls, a Hebrew version of that verse was revealed and it is written; Ne'Eman... Professor David Flusser suggested that the verse was not part of the original composition but was added so that all letters of the Hebrew alphabet would be represented in the Chapter of Tehillim. He pointed to the fact that in the Psalm G-d's ineffable name appears while in this verse G-d's name of Elokim was included.

^{1.} To access handwritten manuscripts of the תלמוד בבלי, visit here: http://jnul.huji.ac.il/dl/talmud/intro.

יַיַבוּננייַרידִי יַיִיכְלוּדְ לְעוּלָבוּעַרי יַני יָסָלוֹדֶ לַעוֹלֶם וַעַרוּ – בַּי לַיַי הַכָּלוֹכָה וכּוֹטֵל בַנוִים וַעַלוּ כּוֹשִׁיעִים בָהַר צִיון לִשְפוּם את בר צשו והותה ליי הקלובה: ובתוב והיה יי לבלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אַתַר וּטכוּ אתר: יַנָּירוֹן כּלַם כָּאַחָר יַי אָחָר זשכו אַחר י שְלשִים וּשָׁתִים נַתִיבות שָׁבִּילָךְי וכהם יכירו כי הכל שלד י לכל מבין יסורם יספרונרלך י יעירון יגירון כל ככאחר יי אחר ואתה האל הַכִּיוֹחֵר: לְבָבוֹת בַחֲשָבֵם עוֹלַם בַנוּיי יִםצאוּ כַל יַשׁ בלתך שנויי בְּטְסַפַּר בַבַפְּקַד הַכּל בנוי יעירון יגירון כלם כאתר בַּלַם נָתָנוּ מַרוֹעָה אָחָר : שחקותבללהערגאטן בַּוַרַחוּמַעַרָב צַפּוֹווְוָתִימַן: פראשועל סוף יש לך סיבוי מוה אחר ומוה אחרו אַתַה תַעַסורוָהָסיאַכרוּ אַכור: הַכּלממה נוכר ובור: לַכָּזַבַּל יִצִיר לַךְ יַתַּזַבַּבוּר

ובתורתך כתוב לאמר שמעישראל "אלהינו "אחר:

בראש ועד סוף הלא אב אחד:

חַסְרְבָיֵי עָלֵינוּ בַּאֲשֶׁריִחַלְנוּ לֶדְיּ מַלְכוּתְדְיָי,אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּת בָּל עוֹלָמִים וּמֶסְשֵּלְתְּדְ מַלְבִּנוּ בָּכל דּוֹר וָרוֹרי שֲאַתָּה הוּא אַדִּיר בִּקְרוּשָׁה וּלְדְנָאָה הַמְלוּכָה הַבָּלֶךְ הַקְרוֹשׁי

Translation: Will testify and declare in unison: The Lord is one and His name is one. 32 paths comprise Your way. All those who understand their secret will speak of Your greatness. They will recognize that all belong to You and that You are the only G-d. (Refrain: will testify and declare . . .)

When hearts consider the built world, they will discover that all that exists around You is changeable except for You. Everything is counted in weight and in number but all can be traced back to one shepherd; (Refrain: will testify and declare . . .)

From the beginning to the end You have left Your mark. North and West, East and South, heaven and earth are true witnesses; one on one side and the other on the other side (Refrain: will testify and declare . .)

All were endowed from You. You will continue to exist after they perish. Therefore will every creature bestow upon You honor because from the beginning to the end, are You not the one Father. (Refrain: will testify and declare . . .)

Source 7

שאל את הרב – תשובות מפי הרב הגאון בן ציון מוצפי שלימ"א כבוד הרב שלימ"א. מה הם ל"ב נתיבות חכמה וחמישים שערי בינה, כי כך ראיתי כתוב בפיוט במחזור ליום הכיפורים ?

Translation: What are the 32 paths of wisdom and the 50 gates of understanding. I found both terms in a poem that we recite on Yom Kippur?

תשובה-לא יוכל בן אנוש לדעת דברים אלה על בורין , אך אכתוב לך תשובה קצרה מה שכתב רבנו הגדול הרמב"ן ז"ל בספר דרשות שלו . ומה הם הל"ב נתיבות שאמר? עשרה מאמרות שבהם נברא העולם , וכ"ב אותיות שעל ידי צירפם נברא הכל . כמו שאמרו יודע היה בצלאל לצרף אותיות שבהם נבראו שמים וארץ , וכנגדם התורה נדרשת בל"ב מדות והם הם הנתיבות .

Translation: The average person should not be told the particulars of this matter but I will provide you with a short answer that is based on what the Ramban wrote in his collection of speeches. What are the 32 paths of wisdom? The ten times the word "Amar", was said, by which G-d created the world, and the twenty two letters of the Hebrew alphabet with which G-d created the world. As it is said, Bezalel, the architect of the Mihkan and all its furnishings, knew how to use the letters of the alphabet with which G-d created the world and corresponding to them are the 32 ways in which the Torah is interpreted. Those are the paths.